

C/2023/1287

11.12.2023.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 4. septembrī iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) – *Zougla G.R. AE/Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)*

(Lieta C-556/23, *Zougla*)

(C/2023/1287)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Zougla G.R. AE*

Atbildētāja: *Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas (ES) 2010/13⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu (ES) 2018/1808⁽²⁾, mērķi un līdz ar to tās darbības joma ietver a) cilvēka cieņas un vērtības ievērošanas un aizsardzības nodrošināšanu un b) standartiem neatbilstoša satura pārraidīšanas, ko veic televīzijas pakalpojumu sniedzēji, novēršanu, it īpaši saistībā ar tādu saturu, kādu pārraidīja prasītāja sabiedrība šajā lietā?
- 2) Pieņemot, ka a) pienākums ievērot un aizsargāt cilvēka cieņu un vērtību un/vai b) aizliegums pārraidīt standartiem neatbilstošu saturu, un it īpaši saturu, kam ir tādas iezīmes kā apstrīdētajai pārraidei, ietilpst direktīvas darbības jomā, vai direktīvas 4. panta 1. punktam, to skatot saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā paredzēto vienlīdzīgas attieksmes principu, ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru iepriekš minētie pienākumi ir noteikti visiem televīzijas pakalpojumu sniedzējiem, izņemot tos, kuri pārraida televīzijas saturu tikai ar interneta starpniecību?
- 3) Ja atbilde uz pirmajiem diviem jautājumiem ir apstiprinoša, vai valsts regulatīvajai iestādei, lai nodrošinātu direktīvas praktisko iedarbību, ir jāpiemēro valsts tiesību normas, atbilstoši kurām attiecīgie pienākumi ir vienādi piemērojami visiem televīzijas pakalpojumu sniedzējiem, arī tad, ja valsts tiesību aktos pienākumi un ar tiem saistītie sodi ir paredzēti visiem citiem televīzijas pakalpojumu sniedzējiem, bet ne tiem, kuri izplata savu saturu tikai ar interneta starpniecību, vai arī administratīvo sodu noteikšana par iepriekš minēto pienākumu neizpildi interneta televīzijas pārraidē, interpretējot paplašināti vai analogiski piemērojot atbilstošās valsts tiesību normas, kas attiecas uz citiem televīzijas pakalpojumiem, nav saderīga ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punkta pirmajā teikumā nostiprināto *nullum crimen, nulla poena sine lege certa* principu, to skatot saistībā ar tiesiskās drošības principu?

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV 2010, L 95, 1. lpp.).

(2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1808 (2018. gada 14. novembris), ar ko, ņemot vērā mainīgos tirgus apstākļus, groza Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV 2018, L 303, 69. lpp.).

- 4) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzīga un ja tiek uzskatīts, ka a) pienākums ievērot un aizsargāt cilvēka cieņu un vērtību un/vai b) standartiem neatbilstoša satura pārraidīšanas (un it īpaši tāda satura kā apstrīdētajā pārraidē) aizliegums neietilpst direktīvas darbības jomā saskaņā ar tās 4. panta 1. punktu, un gadījumā, ja dalībvalsts tiesību aktos, paredzot administratīvus sodus, šādi pienākumi ir noteikti televīzijas pakalpojumu sniedzējiem, kuri izmanto zemes, satelītu vai platjoslas apraides tīklus, bet tajos nav ietverti līdzvērtīgi noteikumi attiecībā uz interneta televīzijas pakalpojumu sniedzējiem, vai Direktīvas 2010/13 2. panta 1. punkts tās pašreiz spēkā esošajā redakcijā ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajai valsts iestādei, pamatojoties uz vienlīdzīgas attieksmes principu, ir jāizskata iespēja noteikt administratīvus sodus par šādu noteikumu pārkāpšanu arī attiecībā uz interneta televīzijas pārraidēm?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša, vai, ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz tādu valsts tiesību aktu interpretāciju, kas atbilst Savienības tiesībām, un it īpaši iepriekš minētajiem direktīvas noteikumiem, valsts regulatīvās iestādes pienākums valsts tiesību normas, ar kurām noteikti šādi pienākumi, vienādi piemērot visiem televīzijas pakalpojumiem, neatkarīgi no to pārraides veida, ir saderīgs ar *nullum crimen, nada poena sine lege certa* principu un tiesiskās drošības principu, ievērojot to, ka šie pienākumi, kas valsts tiesību aktos ir paredzēti visiem citiem televīzijas pakalpojumu sniedzējiem, nav attiecināmi uz interneta televīziju?
-